

[PRZEGRODKA *sb f*

L sg przegr(o)dce.

Sł stp brak, Cn: przegrodki, Linde XVII w. (z Cn).

Dem. od „przegroda” ‘miejsce wydzielone, odgrodzone’ (z neutralizacją funkcji deminutywnej); tu: rozsadnik: A maią być [orzechy włoskie] w ziemi sadzone na bok cienki koniec na północy obroćiwszy/ a to ma być wprzegrodce pirwey/ aby łie tam wykochały niżby do ogroda były przefadzone. Cresc 1549 399.

Synonimy: nasiennik, szczepnik, zagrodka.

MP